

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXIV Bilang 6
Abril 21, 2003
www.philippinerevolution.org

Editoryal

Biguin ang pagpataw ng US ng imperyalistang kapangyarihan sa buong daigdig

Ang tumitinding militarismo at agresyon ng imperyalismong US ay lalabanan at bibiguin ng mamamayan sa buong daigdig

Matapos ipataw ang kapangyarihan nito sa Iraq, ibayong kapalaluang pinatitindi ng US ang armadong panghihimasok at walang preno itong nagbabanta ng tuwirang armadong pananalakay sa iba't ibang panig ng daigdig.

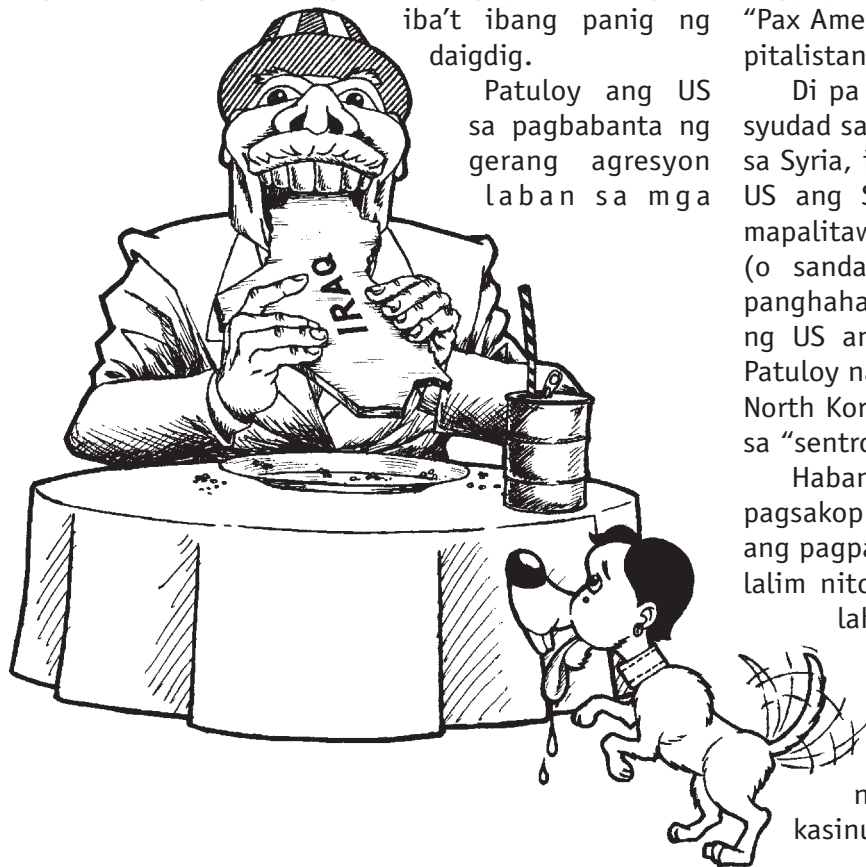
Patuloy ang US sa pagbabanta ng gerang agresyon laban sa mga

bayan at rebolusyonaryong kilusang naggigiit ng pambasang soberanya at kalayaan. Alinsunod ito sa "doktrinang Bush", ang doktrina ng marahas na pagpapataw ng hegemonyang US upang pairalin ang "Pax Americana" para sa kapakanan ng monopolyo kapitalistang US.

Di pa man naglalaho ang usok sa mga binombang syudad sa Iraq, nagbabanta na ito ng panibagong gera sa Syria, isang karatig-bansa ng Iraq. Inaakusahan ng US ang Syria ng pagtulong sa Iraq. Nang walang mapalitaw ang US na mga *weapons of mass destruction* (o sandata para sa maramihang pamiminsala) sa panghahalughog sa buong Iraq, inaakusahan ngayon ng US ang Syria na siyang nagtatago ng mga ito. Patuloy na nakaamba ang panggegera ng US sa Iran at North Korea, na bukod sa Iraq, ay ibinilang din ng US sa "sentro ng kasamaan".

Habang namamayagpag ang US sa pananalakay at pagsakop sa Iraq, lalong nagiging walang kahihiyan ang pagpapakapapet ng rehimeng Arroyo at pagpapailalim nito sa pandaigdigang hegemonya ng US at sa lahat ng mga kaakibat na hakbangin ng US.

Buong pagsambang ipinagbunyi at pinalakpakan ni Arroyo ang pagwasak ng US sa Iraq at pagpapataw doon ng imperyalistang kapangyarihang kolonyal. Paulit-ulit niyang binabanggit ang napabulaanan nang kasinungalingan ng US tungkol sa mga *weapons of*

Mga tampok sa isyung ito...

Mga aral sa karanasan ng Iraq
PAHINA 3

Ika-30 anibersaryo ng NDF
PAHINA 6

Lumalakas ang BHB sa Mindanao
PAHINA 8

mass destruction at tungkol sa diumano'y "pagkawala ng banta sa kapayapaan" dulot ng pagbagsak ng rehimeng Hussein.

Buong-pangangayupapang kawag-kawag ang buntot ni Arroyo sa pag-aabang ng gantimpalang mumo mula sa mga monopolyo-kapitalistang Amerikanong lumalapa ngayon sa Iraq. Pinakapangarap ng rehimen ang pagdami ng mga Pilipinong makapagtatrabaho sa Iraq sa pagdagsa roon ng mga bwitrenge monopolyo kapitalistang US na namamakyaw ng mga kontrata para sa "rekonstruksyon" ng Iraq.

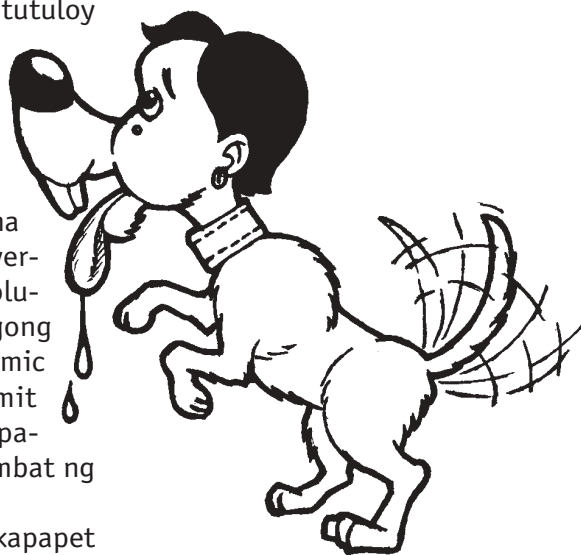
Ang asal-tutang pagsunod ni Arroyo sa mga pandaigdigang patakaran at hegemonismo ng US ay sinasalamang ng mga patakarang militarista, mapaniil at palaasa sa interbensiyong US sa mga panloob na usapin sa Pilipinas. Ngunit walang tigil na itinutulak ni Arroyo ang armadong interbensiyon ng US sa Pilipinas. Malawak ang pagtutol ng mamamayan at iba pang sektor sa bansa at pagbabawal dito kahit ng reaksyunaryong konstitusyong.

Nakisakay si Arroyo sa pagbubunyi ng imperyalismong US sa

pagsakop nito sa Iraq. Kaagad-agad, inanunsyo niya na itutuloy na ang Balikatan 03-3 na magpapapasok ng mga armadong tropang pangkombat ng US sa Sulu. Masunuring pagtupad ito sa utos ni Presidente Bush ng US na ipakat at itutok ang mga pwersang US laban sa mga rebolusyonaryong pwersa ng Bagong Hukbong Bayan at Moro Islamic Liberation Front. Ginagamit nitong pansubok ang pagpapakat ng mga tropang pangkombat ng US laban sa Abu Sayyaf.

Ang sobra-sobrang pagkapapet ng rehimeng Arroyo ay tanda ng matinding desperasyon nito sa harap ng napakalubhang krisis pang-ekonomya at panlipunan. Tuluy-tuloy na nabubulok, nahihiwalay at bumabagsak ang rehimen. Hindi na makatiis ang mamamayan sa ilalim nito. Hindi na rin tumatalab ang kung anu-anong pakulo nito para makapagpabango at makapanlinlang sa mamamayan. Lumalawak at lalong humihigpit ang oposisyon sa rehimen.

Mabilis na kumakalat at lumalaglab ang apoy ng patriyotismo. Makatitiyak tayong puspusan

nitong sasagkaan ang armadong panghihimasok at agresyon ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas. Tuluy-tuloy din nitong lalabanan ang mga pang-ekonomya, pampulitika at iba pang anyo ng imperyalistang panghihimasok, dominasyon at pang-aapi sa bansa.

Lumalawak ang patriyotikong nagkakaisang prente. Pinalalapad nito ang hanay ng mamamayang lumalaban sa tumitinding armadong panghihimasok at papalaking banta ng tuwirang armadong agresyon ng US sa Pilipinas. Hinihikayat nito ang pinakamalawak na suportang internasyunal para sa pakikibaka ng sambayanang Pilipino.

Nagaganap ang mga ito sa gitna ng naglalagablab at lumalawak na mga pandaigdigang protesta laban sa kasakiman, militarismo at panggegera ng imperyalismong US. Walang kaptay sa kasaysayan ang mga pandaigdigang protesta laban sa armadong pananalakay ng US sa Iraq. Nagpapatuloy ang iba't ibang pagtutol ng mamamayan ng daigdig sa lahat ng tangka ng imperyalismong US na ipataw at palawakin pa ang hegemonya nito at higit pang mambusabos, mang-api at maghasik ng kaguluhan sa mundo.

Taon XXXIV Blg. 6 Abril 21, 2003

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa www.philippinerevolution.org.

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa editors_angbayan@yahoo.com

Nilalaman

Editoryal	1
Mga aral sa imperyalistang kampanya ng paglupig sa Iraq	3
Ang "Pax Americana"	5
Sa ngalan ng "rekonstruksyon"	6
Pista ng mga bwitre	7
NDF sa ika-30 anibersaryo	8
Lumalakas ang BHB sa Mindanao	9
Matatagumpay na opensiba ng BHB	10
Balita	12

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

Lumalaking bahagi at signipikanteng ambag ang rebolusyonaryong kilusan at mga anti-imperyalistang pakikibaka ng mamamayang Pilipino sa pagsusulong ng pandaigdigang kilusan laban sa imperyalismo. Bukod rito, mulat ding nagpapatupad ang Partido at rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas ng internasyunalistang tungkuling suportahan ang mga pakikibaka ng mga rebolusyonaryong pwersa at ng mga pinagsasamantalahan at inaaping mamamayan sa iba't ibang bahagi ng daigdig.

Sinusuportahan natin ang sigaw ng mamamayang Iraqi na palayasin ang mga mapanakop na armadong tropang Amerikano sa kanilang bansa. Sinusuportahan natin ang mga mamamayan sa Afghanistan, Palestine at iba pang malakolonya at kinokolonya laban sa pananakop ng US at mga kaalyado nito. Tinututulan natin ang pang-uupat at pagbabanta ng US ng gera sa Syria, Iran at North Korea.

Kaisa at kasabay natin sa paglaban ang mga rebolusyonaryong kilusan, ang mga bansang naggiigit at nakikipaglaban para sa kanilang pambansang soberanya at ang mga mamamayang nagsusulong ng mga makatarungang pakikibaka.

Ang pandaigdigang pagbaka sa kasakiman, militarismo at panggegera ng US ay mainam na kalagayan para sa lalong mabilis na pagsulong ng kilusang anti-imperyalista at rebolusyonaryo sa buong daigdig. Tungkulin ng proletaryado at ng partido nito sa lahat ng dako ng mundo na pagkaisahin ang lahat ng mamamayang busabos at api, itaguyod ang kanilang interes at pamunuan at isulong ang lahat ng kanilang mga pakikibaka laban sa pasismo, imperyalismo at reaksiyon at para sa pambansang pagpapalaya, demokrasya at sosyalismo. AB

Mga aral sa 12 taong imperyalistang kampanya ng paglupig sa Iraq

Ang 22 araw na pagsalakay ng mga tropang US at UK sa Iraq nitong huli ay rurok lamang ng labindalawang taong pang-aapi at pagpapahirap ng imperyalismong US. Ginamit ng mga mananakalay ang lubos na nakapamamayaning kapangyarihang militar upang tuluyang gapiin ang isang maliit na bansang mahigit isang dekada na nilang pinahihirapan at mahigit isang dekada na ring lumalaban.

Gumamit ang US ng mga tangke at bomba upang salakayin at lupigin ang Iraq. Rurok ng atake ang pagpasok at pagkontrol ng mga tropang Amerikano sa pambansang kabisera.

Ang mahigit isanlibong mamamayang Iraqi na pinatay ng mga tropang Amerikano sa walang pakundangang pambobomba at pamamaril sa Baghdad at iba pang syudad ay dumagdag sa mahigit 150,000 pinatay ng mga pagbobomba noong 1991 at mahigit 1.5 milyon pang kasunod na namatay bunsod ng walang-awang embargo ng US sa pasok ng pagkain, gamot at iba pang esensyal na pangangailangan ng mamamayang Iraqi.

Sa halos lahat ng bayan at syudad na sinaklot ng mga mananakop, sinalubong sila ng paglaban ng mga sundalo at miliyang Iraqi gamit kahit ang mahihinang armas. Ngunit hindi nagtagal ang armadong paglaban ng mga sundalong Iraqi. Lubhang di patas ang labanan sa usapin ng armas at hindi ito napangibabawan ng gubyernong Iraqi sa pamamagitan ng mas mahusay na pamumuno at pagmomobilisa sa mas makapangyarihan pa sanang laban ng mamamayan.

Mula sa karanasang ito, mahalaw ang sumusunod na ilang aral:

1) Ang rehimeng Hussein ay matatag na lumaban sa imperyalismong US sa loob ng mahigit isang dekada at hindi sumuko. Subalit nabigo ang rehimen na pukawin at pagkaisahin ang mamamayan sa isang pakikibaka para sa patriyotikong pagtatanggol sa bansa.

2) Maraming matapat na kawal at mamamayang lumaban para sa bansa. Ngunit nagkulang ang guberno at pamunuang pampulitika sa Iraq para maihanda at maisaayos ang malawak, matatag at matalinong depensang militar na sumasalig sa kumbinasyon ng pakikidigmang regular at gerilya sa pamamagitan ng mga regular na sandatahang pwersa, di regular na pwersang milisya at armadong mamamayan.

3) May ilang ispontanyong pagkilos ang mamamayang Iraqi. Ngunit walang organisadong kilusang masa at walang epektibong nakapamuno para bigyang-direksyon ang pagpapakilos ng milyunmilyong mamamayan sa militante at matalas na di armadong pakikibaka sa mga mananalakay at mananakop, kakumbinasyon ng armadong pakikibaka.

4) Ginamit ng mga mananalakay ang mapanghating taktika ng panggagatong sa matagal at malalim nang mga dibisyong etniko at relihiyoso. Bagamat mayroon silang malakas na patriyotismo laban sa pananakop ng US, ang mga lider ng mga Kurd ay tuwirang nakasangkapan ng US sa pagbagsak sa rehimeng Hussein.

Ang pagsamantala ng mga mananalakay sa nasabing mga dibisyon ay maaaring naiwasan sa pamamagitan ng mga pagsisikap

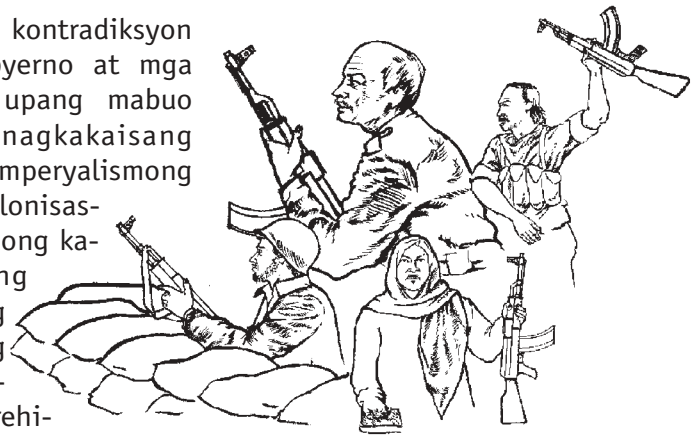
na malutas ang mga kontradiksyon sa pagitan ng guberno at mga kumakalaban dito upang mabuo ang pambansang nagkakaisang prente laban sa imperyalismong pananalakay at kolonisasyon sa Iraq. Obligadong kabilang sa naturang pagkakaisan ang iba't ibang grupong etniko at mga grupong oposisyon sa rehimeng Hussein.

5) Ang lahat ng tungkulin sa paglaban sa armadong pananalakay ng imperyalismo, ay magagarantiyahan lamang kung may rebolusyonaryong proletaryado na makapagbibigkis sa buong sambayanan, mamumuno sa kanilang rebolusyonaryong kilusan at makapagbibigay ng mahusay na direksyon sa pagtatanggol sa inang bayan.

Dahil sa mga kahinaan sa iba't ibang nabanggit na mahahalagang salik, kinapos ang laban ng mga sandatahang pwersa at mamamayang Iraqi sa kagyat na paglaban sa lubhang makapangyarihang lakas militar ng mga mananakop.

Bagamat naibagsak ng US ang rehimeng Hussein sa Iraq at itinatayo na kapalit nito ang isang kolonyal at sa kalauna'y isang neokolonyal na rehimen sa ngalan ng "Kalayaang Iraqi", hindi pa tapos ang laban.

Sumusulong ang mga anti-US na rali sa iba't ibang syudad sa Iraq. Sa mismong Baghdad, ilampung libo ang nagralli noong Abril 18. Dumagundong ang sigaw nilang palayasin ang mga tropang Amerikano mula sa kanilang bansa. Hiwalay na hiwalay ang mga tropang Amerikano.

Noon namang Abril 15, kasabay ng pulong upang buuin ang bagong kolonyal na guberno, nagralli laban dito ang libu-libong Iraqi sa lunsod ng Nasiriyah. Kinundena nila ang planong pagtatayo ng gubernong pamumunuan ng isang retiradong Amerikanong heneral at tatauhan ng ilandaan pang mga Amerikanong heneral, mga burukrata at iba pang mga alaga ng Pentagon.

Nito namang Abril 19, nagkakaisang nagpahayag ang mga bansang Arabo para sa pag-alis ng US sa Iraq. Tutol sila sa mga hakbanging magbibigay sa US ng kontrol sa industriya ng langis sa Iraq.

Pag-iibayuhin lamang ng imperyalismong US ang pagsasamantala at pang-aapi sa mamamayang Iraqi at ibayong titindi ang kontradiksyon sa pagitan ng mamamayang Iraqi at imperyalismong US. Walang ibang pagpipilian ang mamamayang Iraqi kundi ang lumaban sa rebolusyonaryong paraan sa imperyalismong US at mga kasabwat nitong reaksyunaryong papet. Sa ilalim ng wastong rebolusyonaryong pamumuno, matagumpay na malalabanan ng mamamayang Iraqi ang paghahari, pagsasamantala at pang-aapi sa kanila ng imperyalismong US at mga papet nito at makakamit ang pambansang kalayaan, demokrasya at kaunlaran ng kanilang lipunan.

Walang ibang pagpipilian ang mamamayang Iraqi kundi ang lumaban sa rebolusyonaryong paraan sa imperyalismong US at mga kasabwat nitong reaksyunaryong papet.

Ang pagpataw ng bagong "Pax Americana"

Ang tuwirang panggolonya ng US sa Iraq ay palatandaan ng malaking mga pag-aayos ng mundo sa pagsisikap ng US na ipataw sa buong daigdig ang "Pax Americana"—ang konsepto ng isang pandaigdigang kaayusang nakapailalim, itinatakda at pinakikinabangan ng marahas na kapangyarihan ng imperyalismong US.

Mas agresibo at tahasan ang imperyalismong US sa paggamit ng paraang militar upang muling baguhin ang imperyalistang paghahati sa daigdig, bigyang-daan ang pagsaklot ng US sa mga pinaglalarawang karagdagang teritoryo at saklaw ng impluwensya, at ibayong ipataw ng nagsosolong *superpower* ang hegemonya at interes nito sa buong daigdig.

Ang paglusob sa Iraq ay alinsunod sa patakarang "preemptive strike" ng rehimeng Bush. Alinsunod sa patakarang ito, inaangkin ng US ang "karapatang" unahan ng pag-atake ang alinmang bansa, gubyerno o organisasyong banta umano sa seguridad ng US, anupaman ang sabihin nitong batayan. Sa kaso ng Iraq, isinangkalan ang pagtatago umano nito ng mga *weapons of mass destruction* gayong hindi ito napatunayan bago o kahit matapos na masakop at halughugin ng US ang bansa.

Lubusang nasa kontrol at kapasyahan ng US ang proseso ng pagtatayo ng bagong gubyerno sa Iraq. Palalahukin lamang ng US ang ilang susing papet na Iraqi upang masabing ang bagong gubyerno ay kumakatawan sa mamamayan. Balak ng US na maipwesto at matiyak muna ang sistema ng paghahari at pandarambong nito sa yaman ng Iraq at ang katapatan sa US ng bagong gubyerno bilang unang hakbang sa transpormasyon ng Iraq tungo sa isang malakolonya.

Sa pamamagitan ng direktang pagkontrol ng US sa yamang langis ng Iraq na pangalawang pinakamayaman sa buong mundo, higit na makokontrol na nito ang suplay ng langis sa Middle East, mapawawalang-saysay o mamamanipula na nito ang Organization of Petroleum Exporting Countries (OPEC) at ng namamayaning kontrol sa suplay ng langis sa daigdig.

Bago ito, sinaklot ng US ang Afghanistan na nagbigay dito ng estratehikong impluwensya at kontrol sa Central Asia at Caspian Sea Region. Mula rito, napalalim ng US ang kontrol sa mga daluyan ng langis mula sa mga lugar na ito patungong Arabian Sea at South Asia.

Sinisipat din ng US na magkaroon ng signipikanteng pagkontrol sa reserbang langis sa Latin America, sa partikular sa Venezuela, na patuloy na tumatanggi sa denasyunalisasyon ng industriya ng langis.

Kasunod ng Iraq, pinag-iinitan naman ngayon ng US ang Syria at Iran. Ang Iran ay mayaman din sa langis. Ang Syria ay isa sa mga pangunahing nag-eksport ng repinadong langis mula Iraq, bukod sa sarili nitong produksyon ng langis. Kasabay ng paggegera ng US sa Iraq, binomba rin ng US ang pipeline ng langis ng Syria na dinadaluyan ng langis mula Iraq at sa gayon nabawasan ng 40% ang eksport ng langis ng Syria. Ngayon

pa lamang, tinitiyak na ng US na may sapat itong mga tropa at base sa paligid ng naturang mga bansa para sa posibilidad ng paglulunsad ng isa na namang "golpe de gulat" na pananalakay at pananakop.

Hindi rin malayong ituon ng US ang digmang agresyon sa mga bayan sa Latin America na may gubyernong palaban sa US o kaya'y may malakas na rebolusyonaryong kilusan laban sa US. Pinoprotekta ng US ang anti-imperyalistang gubyernong Chavez sa Venezuela na tumatangging baklasin ang pambansang kontrol sa langis ng bansa. Kaya aktibong nanghihimasok ang US para maibagsak ang gubyernong ito. Nais din ng US na masarili ang langis sa Colombia, kaya aktibo itong nakikialam sa kontra-rebolusyonaryong gera sa bansa sa ngalan ng kampanya laban sa droga.

Kating-kati rin itong tuwirang manghimasok sa armadong kontra-rebolusyon laban sa mga rebolusyonaryong pwersa sa Pilipinas. Ang rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas ay itinuturing ng US na isa sa pinakamakabuluhang banta sa interes nito sa Asia-Pacific. AB

Denasyunalisasyon, pribatisasyon at pandarambong sa ngalan ng "rekonstruksyon"

Matapos durugin at tiyaking wasak ang mga batayang imprastruktura ng Iraq sa tatlong linggong pambobomba, sisimulan ngayon ng US ang diumano'y rekonstruksyon at pagsasaayos ng Iraq.

Kunwa'y nagmamagandang-loob ang US at ang mga kumpanya nito sa pagbubuhos ng bilyun-bilyong dolyar sa Iraq upang "ibangon ang lipunang Iraqi". Ang too'y ipapasa ng mga kumpanyang ito ang gastusin sa "rekonstruksyon" sa mamamayan at gubyernong Iraqi. Umaabot lamang sa \$7.5 bilyong dolyar ang ilalaan ng rehimeng Bush bilang "war reparations" o bayad-pinsala. Kalakhan nito ay mapupunta sa mga kumpanyang Amerikanong binigyan ng mga kontrata. Sa unang mga tantya pa lamang ay aabot na sa puu-puong bilyon dolyar ang aabuting halaga upang muling mabuhay ang mga syudad ng Iraq. Katunayan, bago pa man matapos ang agresyon, sinamsam na ng gubyernong Bush ang mahigit \$1.74 bilyong impok ng gubyernong Iraqi na nakadeposito sa mga bangko sa US.

Bahagi ng "rekonstruksyon" ang muling pagsasaayos ng mga kalsada, daungan, paliparan, paaralan, ospital, planta ng kuryente, suplay ng tubig at iba pang pampublikong pasilidad at imprastrukturang winasak ng mga tropang mananakop.

Pebrero pa lamang, di pa man nagsisimulang magpaulan ng mga bomba sa Baghdad, "namamahagi" na ang US ng mga kontrata para sa "rekonstruksyon" ng lahat ng mga nakaprogramang wawasaking kalsada, daungan, paliparan at iba pang

pampublikong imprastruktura sa Iraq. Walang plano ang US na ipaubaya sa United Nations ang "rekonstruksyon" ng Iraq, katulad ng ipinanawagan ng halos lahat ng mga bansang tumutol noon sa agresyon at maging ng United Kingdom. Ito'y dahil mawawala sa US ang kontrol at sa gayon hindi nito mamaksimisa para sa mga monopolyo kapitalistang US ang mga dambong mula sa gera at pananakop. Ayaw din ng US na bumalik sa Iraq ang UN Arms Inspection Team dahil magiging tampok na isyu na naman ang napabulaang usapin tungkol sa umano'y pagkakaroon ng Iraq ng *weapons of mass destruction*.

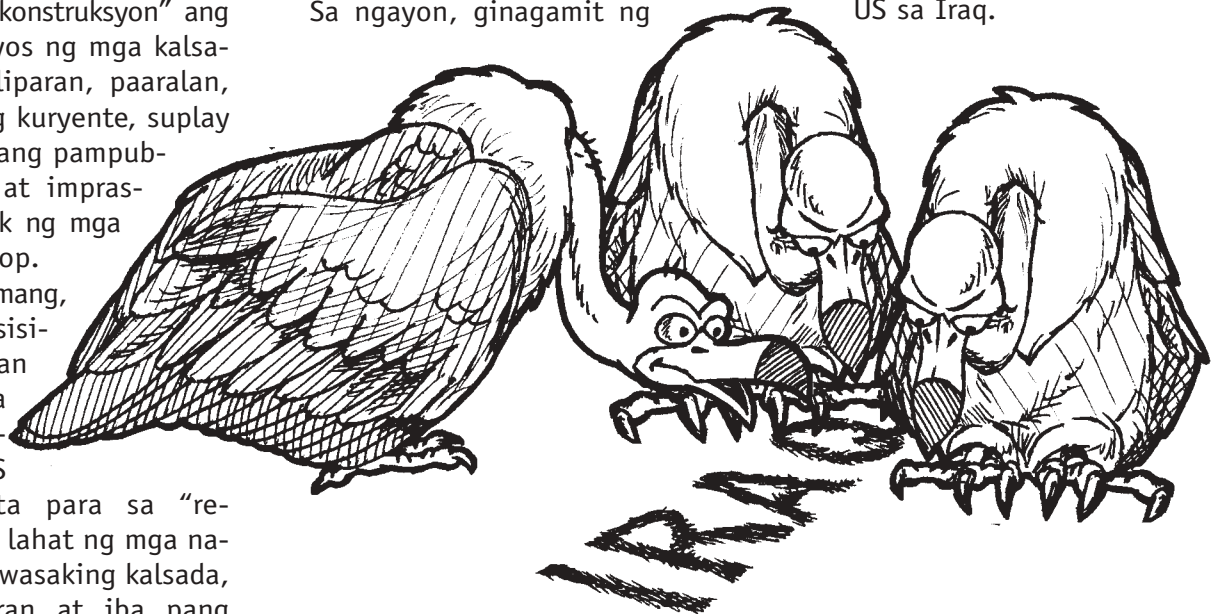
Sa halip na idaan sa UN, balak ng US na sa kalaunan ay ipaubaya sa World Bank at International Monetary Fund ang pangangasiwa sa "rekonstruksyon" ng Iraq.

Sa ngayon, ginagamit ng

US ang USAID para palamutian ang pasok ng mga buwitreng monopolyong korporasyong US at manipulahin ang "pamamahagi" ng mga kontrata sa mga gustong paboran ng White House at Defense Policy Board.

Nag-uunahan ang mga bwitreng kumpanyang US para sa matatabang kontrata para sa "rekonstruksyon". Di malayo sa gawi ng mga bukrukrata kapitalista dito, korapsyon, nepotismo at iba pang kabulukan ang naging mapagpasya sa "pamamahagi" ng mga kontrata at pinagpipistahan ng mga monopolyo kapitalista. Pinakyaw na ang lahat ng mga kontrata ng limang kumpanya sa US na kilala sa pagiging malapit sa pamilyang Bush at sa mga administrasyon kapwa ng nakatatanda at nakababatang Bush.

Tatagal lamang ng isa hanggang apat na taon ang mga unang naibigay na kontrata. Ngunit mas matagal pa rito ang mga plano ng US sa Iraq.

Sa aktwal, ang "rekonstruksyon" ay simula lamang ng mas mahabang proseso ng pagpapalob ng Iraq sa balangkas ng mapangwasak na "globalisasyon" at "malayang kalakalan". Sasaklawin ng prosesong ito ang lahat ng aspeto ng buhay at lipunang Iraqi.

Ang ekonomya ng Iraq na isinabansa ng dating gubyernong Ba'ath ay pinaglalawayan ngayon ng mga monopolyong kapitalistang US. Balak nila itong lubusang idenasyunalisa at isapribado para mahuthot ang likas na yaman ng bansa, buksan para mapaglagakan ng kanilang sobrang kapital, matambakan ng mga sobrang produkto, at mapanghimasukan sa iba't iba pang paraan para lubusang magsilbi sa kanilang interes.

Pangunahing itinutulak ng US ang denasyunalisasyon at pribati-

---

Pebrero pa lamang, di pa man nagsisimulang magpaulan ng mga bomba sa Baghdad, "namahagi" na ang US ng mga kontrata para sa "rekonstruksyon" ng lahat ng mga nakaprogramang wawasaking kalsada, daungan, paliparan at iba pang pampublikong imprastruktura sa Iraq.

---

sasyon ng pagmimina at pagpoproseso ng langis ng Iraq. Upang iwasan ang tiyak na matinding pagtutol dito, ipinaubaya ng US sa pangunahing tuta nitong si Fadhil Chalabi ang proseso ng denasyunalisasyon at pribatisasyon ng industriya ng langis ng Iraq. Si Chalabi ay dating *petroleum minister* ng Iraq at kasalukuyang pinuno ng maka-imperyalistang institusyong nakabase sa UK. Malaon ding siyang naging konsultant ng

US State Department para sa pribatisasyon ng industriya ng langis ng Iraq. Nakatakda nang ipamamahagi ni Chalabi sa ExxonMobil at Shell ang unang mga kontrata para sa pagmimina ng langis ng Iraq. Ngayon pa lamang, itinatambol na niyang ang pangangailangan sa malaking dayuhang pondo para sa "rekonstruksyon" ng Iraq ay umano'y masasagot lamang kung ibebenta sa mga dayuhan ang mga *oil field* (minahan ng langis) ng Iraq. AB

Pista ng mga bwitre

Sadyang inilimita ng imperyalismong US sa mga kumpanyang Amerikano ang pagbibigay ng mga kontrata sa kagustuhang masolo ang mga pakinabang at yaman ng Iraq. Kaya't nagreklamo ang mas maliliit na bwitrenghindi naambunan ng pakinabang sa gera. Kabilang dito ang mga kumpanyang British at Australian na isinaisantabi ngayon ng US sa kabila ng kanilang pangangayupapa sa kasagsagan ng gera sa Iraq. Marami rin ang reklamo sa US mismo tungkol sa kroniismo, pagluluto ng mga kontrata, at iba pang katiwalian sa "pamamahagi" ng mga kontrata.

Kabilang ang sumusunod sa mga biniyayaan ng matatabang kontrata:

► Bechtel Corporation, isang kumpanyang nakasuso sa Republican Party at nagbibigay ng malalaking donasyon rito tuwing eleksyon mula pa noong dekada 1980. Dating pinamumunuan ni George Shultz, Secretary of State ng rehimeng Reagan at ngayon ay pinamumunuan ng isang myembro ng Presidential Export Council ng rehimeng Bush. Sa tulong ng mahigpit na ugnay ng Bechtel sa US Defense Policy Board at sa pinuno ng USAID na si

Andrew Natsios, niluto ng mga ito ang pagpapalobo at pagtitiyak sa pagpunta sa Bechtel ang pinakamalaking kontrata sa muling pagtatayo ng mga pampublikong *utility* ng Iraq. Bilang panimula, nagkakahalaga ang kontrata ng \$680 milyon. Inaasahang malalaking tipak pa ang makukuha nito sa papalaki pang gastos sa "rekonstruksyon" ng Iraq, na tinatayang aabot nang \$100-200 billion.

► Kellogg Brown & Root, isang kumpanya sa ilalim ng Haliburton na pinamunuan ni Richard Cheney bago siya naging bise-presidente ni Presidente Bush ng US. Inalok ng USAID sa Kellogg ang \$7 bilyong kontratang upang linisin ang mga *oil field* ng Iraq.

► Stevedoring Services of America, kilalang matagal nang nag-aambag ang kumpanya sa kampanyang elektoral ng partido ni Bush. Ibinigay sa kumpanya ang \$4.8 milyong kontrata upang pangasiwaan ang mga daungan ng Umm Qasr. Sa pamamahagi ng kontrata, isinaisantabi ang interes ng UK samantalang mga pwersang British ang nakipagpukpukan sa Umm Qasr at ngayon ay tumatayong tagapangasiwa ng daungan. AB

Sa ika-30 anibersaryo ng pagkakatatag

NDF: Di magigibang moog ng pakikibaka ng sambayanang Pilipino

Nakikiisa ang lahat ng kadre at kasapi ng Partido Komunista ng Pilipinas at mga Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan sa lahat ng 17 magkakaalyadong organisasyong bumubuo sa National Democratic Front sa okasyon ng ika-30 taong anibersaryo nito.

Marapat lamang na sa araw na ito ay muli nating pagtibayin ang dedikasyon sa walang kapagurang pakikibaka hanggang sa pagkakamit ng pambansang kalayaan at demokrasya. Ialay natin ang pagdiriwang na ito sa lahat ng martir at bayani ng pambansa-demokratikong rebolusyon. Sariwain natin ang alaala ni Kasamang Antonio Zumel—ang yumaong tagapangulo ng NDF na si Manuel Romero—at humalaw ng inspirasyon sa kanyang lubos na pag-aalay ng buhay at talino sa paglilingkod sa bayan.

Ang pagdiriwang na ito ay nagaganap sa gitna ng papatinding krisis sa daigdig at sa ating bansa, na nagsisilbing lalong mainam na kalagayan sa pagsusulong ng rebolusyon.

Laluna na nitong nagdaang mga taon, mabilis at lahatang-panig ang pag-abante ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas. Puspasang isinasabalikat ng mga rebolusyo-

naryong pwersa ang mabibigat na tungkulin sa pagsusulong ng digmang bayan, kilusang masa at nagkakaisang prente.

Sa mas maraming aspeto, muling naabot ng rebolusyonaryong kilusan nitong huli ang rurok nito bago ito hinatak padausdos ng mga kamalian at paglihis mahigit isang dekada na ang nakaraan. Sa kagyat na mga susunod na taon, tiyak ang tunguhing malalampasan pa natin ang naunang rurok. Nakahanda ang mga rebolusyonaryong pwersa na ibayo pang iabante nang lahatang-panig ang digmang bayan at dalhin ito sa gitnang yugto ng estratehikong depensiba.

Maningning ang rekord ng NDF sa pagtataguyod at pagtatanggol

ng pambansa-demokratikong interes at rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng sambayanang Pilipino. Sa pamamagitan ng NDF, iba-

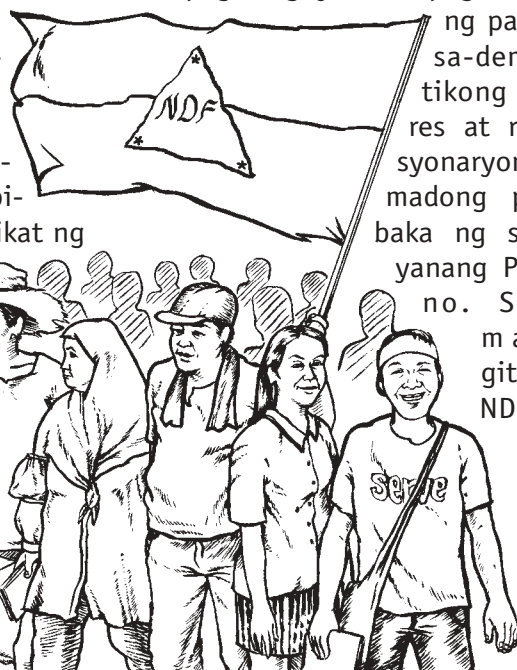
yong napalalawak ang pagtangkilik sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa Pilipinas ng iba't ibang sektor sa bansa, kabilang ang mga manggagawa, malamanggagawa, magsasaka, pambansang minorya, kabataan at estudyante, gayundin ang mga guro, propesyunal, kawani ng pamahalaan, at iba pa.

Tampok na papel ng NDF ang pagkatawan sa rebolusyonaryong kilusan sa pakikipag-usapang pangkapayapaan sa reaksyunaryong gubyerno—sa kabila ng mga pihit sa takbo ng negosasyon dulot ng mga sagkang inilalagay dito ng gubyerno.

Signipikante rin ang gawaing proto-diplomatiko at pagkatawan ng NDF sa rebolusyonaryong kilusan sa pakikipag-ugnayan sa iba't ibang bansa at mga pandaigdigang organisasyon at institusyon. Dahil sa mga gawaing ito ng NDF, marami ang kumikilala sa lehitimong adhikain at gawain ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas. Marami rin ang kumikilala sa *status of belligerency* nito o sa katayuan nito bilang isang lehitimong pwersang nakikipagdigma na may sariling kapangyarihang pam-pulitika, hukbo at teritoryo. Ang malawak na pagkilala at suportang tinatanggap ng NDF ay kalasag laban sa “gerang kontra-terorismo” ng imperyalismong US at reaksyunaryong estado.

Ang mga rebolusyonaryong pwersa sa buong bansa ay nagagalak sa pagdiriwang ng ika-30 anibersaryo ng NDF. Ang NDF ay isang di magigibang moog ng anti-imperyalista, anti-pyudal at anti-pasistang pakikibaka ng sambayanang Pilipino. AB

(Halaw sa mensahe ni Kasamang Gregorio “Ka Roger” Rosal sa pagdiriwang ng ika-30 anibersaryo ng National Democratic Front sa Abril 24, 2003.)

Lumalakas ang BHB sa Mindanao

(Halaw sa pahayag na pagbati ng National Democratic Front-Mindanao sa okasyon ng ika-34 anibersaryo ng Bagong Hukbong Bayan noong Marso 29.)

Sa kasalukuyan, kumikilos ang Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa 19 prubinsya at sa mahigit 200 sentrong bayan at syudad sa isla ng Mindanao. Nakalatag sa buong isla ang 35 larangang gerilya na patuloy na lumalawak at nadadagdagan. Umaabot sa ilang libong baryo ang nakikilusan at mahigit daan-daang libong mamamayan ang nakapaloob at naiimpluwensyahan ng Pulang kapangyarihan. Kumpara sa nakaraang taon, lumaki ng 36% ang kinikilusang mga baryo at nadagdagan ng ilampung libo ang organisadong mamamayan.

Nakapaglunsad ng mahigit 100 taktikal na opensiba (TO) ang BHB sa iba't ibang panig ng isla mula nakaraang taon. Pinakahuli dito ang matagumpay na reyds sa armori ng Paper Industries Corp. of the Philippines (PICOP) sa Bislig City, Surigao del Sur nitong Marso 21. Nakaagaw dito ng 92 HPR o mataas na kalibreng armas at mga bala. Pinakatampok rin ang sumusunod:

(a) reyds sa kapitolyo ng Mati, Davao del Norte, 7 HPR ang nasamsam;

(b) ambus sa isang kumpanya ng 72nd IBPA sa Talaingod, Davao del Norte, 9 HPR ang naagaw;

(k) reyds sa Talacogon, Agusan del Sur, nakasamsam ng 10 HPR. Ang unang tatlong TO ay inilunsad lahat nitong nakarang Pebrero;

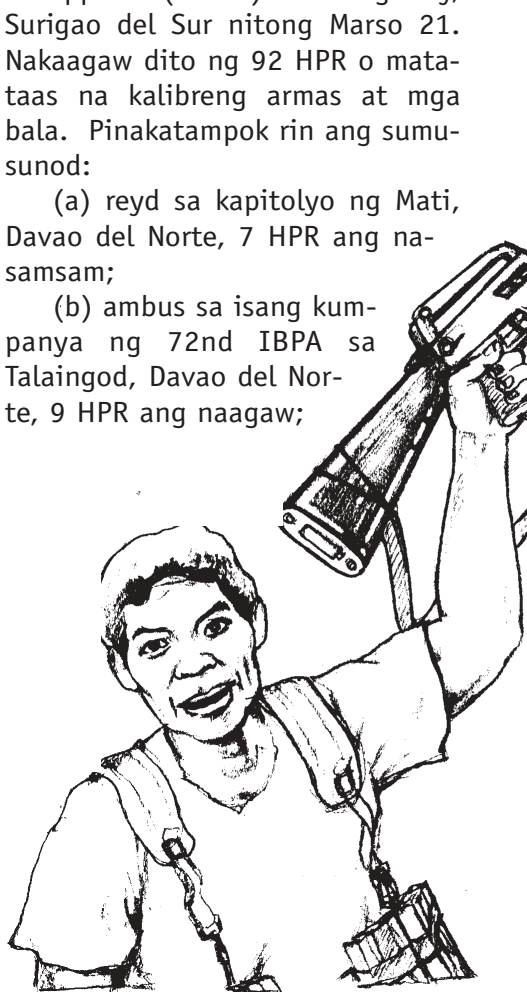
(d) Reyds sa munisipyo ng Carmen, Agusan del Norte noong Disyembre 2002, nakasamsam ng 9 HPR;

(e) reyds sa Maco, Compostela Valley noong Setyembre 2002, nakasamsam ng 27 HPR at maraming bala.

Matagumpay ding naisulong ng BHB ang minimum na programa ng rebolusyong agraryo na lubos na ikinatuwa at pinakinabangan ng mamamayan. Maraming larangang gerilya sa Mindanao ang nakapaglunsad ng iba't ibang porma ng antipyudal na aksyong masa

tulad ng pagpapataas ng sahod ng mga manggagawang bukid, pagpapababa ng upa sa lupa, pagpapataas ng mga presyo ng mga produkto at iba pa. Libu-libong mamamayan ang nabenepisyuhan ng mga paglabang ito. Sa hilagang gitnang Mindanao, mahigit 30 baryo ang nakapaglunsad ng mga antipyudal na pagkilos at mahigit 3,500 mamamayan ang direktang nakinabang. Sa hilagang silangang Mindanao mahigit 30 baryo ang naglunsad ng mga pagkilos at mahigit 5,500 mamamayan ang nakikinabang sa tagumpay nito. Sa timog Mindanao, ang malawakang pagkilos ay umabot sa 71 baryo sa 14 sentrong bayan at nilahukan ito ng libu-libo katao. May mga aksyong masa rin sa iba pang bahagi ng Mindanao.

Patuloy na lumalawak ang BHB sa Mindanao. Umaabot sa ilang libo at lumaki nang 20% sa nakaraang taon ang bilang ng mga mandirigma rito. Dumami ang mga pangunahing yunit gerilya sa mga larangang gerilya at rehiyon. Patuloy ring pinaunlad ng BHB dito ang mga teknik at taktika ng kanilang mga yunit gerilya. Bukod sa matagumpay na mga TO, may mga pagkakataong naagaw ng BHB ang inisyatiba sa umaatakeng kaaway na mas malaki at mas nakakalamang ang pormasyon. AB

Dumami ang mga pangunahing yunit gerilya sa mga larangang gerilya at rehiyon at patuloy ding pinaunlad ng BHB dito ang mga teknik at taktika sa pakikidigmang gerilya.

Aktibong depensa sa Bulacan

Inilalathala ng Ang Bayan ang pahayag ng kumand ng Bagong Hukbong Bayan-Eastern Bulacan kaugnay ng pangungubkob ng magkasanib na tropa ng AFP at PNP sa mga Pulang mandirigma sa Eastern Bulacan noong Marso 29, 2003. Ang pahayag na ito ay sagot ng BHB sa mga pahayag ng PNP at AFP na naglubid ng balitang nakapatay daw sila ng 20 Pulang mandirigma sa naturang labanan.

Maningning na halimbawa ang naganap na paglaban ng BHB sa mahusay na paggamit ng mga taktikang gerilya upang gapiin ang mas malakas na kaaway. Ipinakita rito ang kagitingan ng mga Pulang mandirigma at ang hindi matatawarang pagsuporta ng masa sa BHB.

Aming pinabubulaanan ang mga pahayag ng pulisya at militar hinggil sa naganap na labanan noong Marso 29, 2003 sa bayan ng Angat, Bulacan. Ang pinagsasabi ni AFP Maj. Gen. Alberto Braganza ng 7th ID at PNP Supt. Felizardo Serapio ay pawang kasinungalingan at malinaw na palatandaan ng kanilang malaking katangahan.

Isang platung binubuo ng dalawampu't lima katao ang napala-

ban sa araw na iyon. Sila ay naroon sa baranggay Pulong Yantok upang maglunsad ng pulong pag-aaral bilang paggunita sa ika-34 na anibersayo ng Bagong Hukbong Bayan.

Bandang alas 5:30 ng umaga, namataan ng BHB ang paparating na pinagsanib na pangkat ng PNP at 56th IB ng Philippine Army. Nasa bentaheng posisyon ang mga Pulang mandirigma at una itong nakapagpaputok sa

lumulusob na kaaway. Dito pa lamang, marami nang tinamaang pulis at militar. Sa panig ng BHB, isa ang nasugatan at nasawi, si Norbel "Ka Carmi" Ortega ng Norzagaray, Bulacan.

Sa kanilang pagmamaniobra, ang naturang platun ng BHB ay nakarating na sa barangay Siling Matanda, Pandi, nang magpasya itong abangan at pinsalain ang sumusunod na kaaway. Pumusisyon ito sa mataas na burol at hinayaang makalapit nang hanggang sampung metro ang mga pulis at militar. Nalipol agad ang isang pangkat ng sumusunod na kaaway, samantalang ang iba pa ay nagtakbuhan pabalik. Nakakumpiska ang BHB ng anim na ripleng M-16 at isang pistolang .45 sa bahaging ito ng labanan.

Nagulat ang mga Pulang mandirigma sa di-inaasahang malaking katangahan ng mga upisyal ng PNP at AFP. Walang awa nilang pinalusob nang paulit-ulit ang kanilang mga tauhan kahit alam nilang mahirap lapitan ang pwesto ng mga Pulang mandirigma. Kahit nga ang dalawang *armored personnel carrier* (APC) ay hindi nagawang makaahon at makalapit sa pusisyon ng BHB.

Sa buong maghaponing matinding palitan ng putok, kitang-kita ang di bababa sa dalawampung nakatimbuwang na pulis at militar sa gitna ng pusisyon ng dalawang panig. Sa bahagi ng BHB, isa pang mandirigma, si Arnel "Ka Gerald" San Juan, ang nag-alay ng buhay.

Pagsapit ng dilim, tahimik na umalis ang mga Pulang mandirigma. Tuwang-tuwang sinalubong sila ng masa sa isang ligtas na lugar at inalayan ng malamig na tubig, tinapay at kendi. Nagbunyi

ang mamamayan sa tagumpay ng BHB at sa kabayanihan ng dalawang martir ng sambayanan.

Ang kasinungalingan ni Gen. Braganza at Supt. Serapio ay bahagi ng taktikang *psywar* ng AFP at PNP para pagtakpan ang sunud-sunod na pagkatalo nila sa labanan at siraan ang rebolusyonaryong kilusan.

Kabilang din sa kanilang *psywar* ang pagpatay kay Michael Santiago, isang barangay tanod ng San Roque, San Rafael, Bulacan at walang anumang kaugnayan sa rebolusyonaryong kilusan. Matapos paslangin si Santiago, binihisan siya ng pinaglumaang uniporme ng BHB at pinalabas na may engkwentrong naganap sa Pasong Intsik, San Rafael.

Ngunit ang anumang kasinungalingan ng pasistang militar ay hindi makapagtatatwang mabilis na sumusulong ang rebolusyon tungo sa tagumpay. AB

Si Ka Gerald, 22 taong gulang, ay nagmula sa pamilya ng maralitang magsasaka. Hindi mahirap para sa kanyang unawain at yakapin ang simulain ng rebolusyon dahil ang mismong karanasan sa buhay ng kanilang pamilya ay batbat ng pang-aapi at pagsasamantala. Wala silang sariling lupa at nagbungkal lamang ng isang parsela ng lupaing publiko. Ngunit kinamkam ito ng isang panginong maylupa at pinalayas sila dito. Namulat at sumampa si Ka Gerald sa BHB sa gitna ng pakikibaka ng masang magsasaka sa bayan ng San Miguel para sa tunay na reporma sa lupa. Hawak ni Ka Gerald ang ripleng garand at gumampan siya bilang isnayper at puminsala ng maraming kaaway sa nakaraang labanan.

Si Ka Carmi naman ay 23 taong gulang na mula sa angkan ng mga pulitiko sa lalawigan ng Palawan. Naninirahan siya sa bayan ng Norzagaray kung saan siya naugnayan at namulat. Madaling naunawaan ni Ka Carmi ang katumpakan ng simulain ng rebolusyon at ang papel ng kabataan sa pagbabago ng lipunan. Sumapi agad siya sa Kabataang Makabayan at naging aktibo sa pag-oorganisa sa kanilang komunidad. Nag-boluntaryo at hindi nag-atubili si Ka Carmi na sumapi sa hukbong bayan nang malaman niyang kailangang palakasin ang yunit sa kanilang lugar. Halos dalawang buwan pa lamang sa loob ng yunit si Ka Carmi ngunit kinakitaan na siya ng kahusayan. AB

Armadong pagkikibaka, patuloy na sumusulong

Patuloy na umaani ng maniningning na tagumpay ang Bagong Hukbong Bayan (BHB). Ang mga tagumpay na ito ay akmang tugon sa panawagan ng PKP na itaas ang antas ng digmang bayan.

Albay. Matagumpay na tinambangan ng isang platon ng BHB sa ilalim ng Santos Binamera Command ang mga tropa ng Alpha Coy, 22nd IB ng Philippine Army sa Barangay Pinamaniquian, Ligao City noong umaga ng Abril 17. Nasamsam ng mga Pulang mandirigma ang anim na matataas na kalibreng baril. Lima ang nalipol kabilang ang isang Sarhento, dalawang korporal at dalawang karaniwang sundalo. Siyam na sundalo ang sugatan kabilang ang kanilang kumander na si 1Lt. Vladimir Sta. Maria. Walang anumang pinsalang tinamo ang BHB.

Pampanga. Matagumpay na sinalakay ng mga Pulang mandirigma sakay ng isang trak ang Kababayan Center ng PNP sa Barangay San Antonio, Arayat noong gabi ng Abril 11. Dalawa ang napatay at sugatan ang isang pulis at isang CAFGU. Kinumpiska ang kanilang tatlong ripleng M-14 at isang M-16.

Sa unang bugso ng mga putok tinamaan kaagad ang isang CAFGU at napatay. Tumangkang lumaban ang mga nabiglang kaaway ngunit madali silang nagapi at napasok ang detatsment. Sa kasamaang palad, nahagip ng bala at napatay ang isang sibil-yang nakikipanood ng telebisyon sa detatsment.

"Kalbaryo ng Bayan". Nagdaos nitong semana santa ng "Kalbaryo ng Bayan" ang mga progresibong organisasyon sa Timog Katagalugan. Sinimulan nila ang *cultural caravan* sa pamilihang bayan ng Lucena City at tumungo at nagralli sila sa harap ng Southern Luzon Command. Ipinakita nila ang kalunus-lunos na kalagayan ng mamamayan sa rehiyon sa ilalim ng papet-pasistang rehimeng Macapagal-Arroyo. Sa sumunod na araw, tumungo sila sa US Embassy at Malakanyang upang tutulan ang interbensyong militar ng US sa bansa.

1,500 sundalong US, dumating na.

Sa kabila ng mga protesta, pumuslit sa bansa nitong Abril 17 ang 1500 sundalong Amerikano na kalahok sa nakatak-dang "Balikatan 2003". Ilulunsad ito sa Batangas, Pampanga, Nueva Ecija at Cavite mula Abril 29 hanggang Mayo 9.

Samantala, ipinahayag ni Macapagal-Arroyo noong Abril 9 na ilulunsad pa rin sa Sulu ang isa pang "Balikatan" na katatangian ng pinagsanib na operasyong kombatan ng mga sundalong Pilipino at Amerikano. Ito ay sa kabila ng pagtutol ng mas nakararaming mamamayan roon.

\$557 milyon depisit sa BOP. Ayon sa ulat ng Bangko Sentral ng Pilipinas, umaabot na nitong Marso sa \$557 milyon ang depisit sa "balance of payments" (BOP) dahil sa serbisyo sa mga utang, mga importasyon at paglalabas ng dolyar resulta ng panggegera ng US sa Iraq. Ito ang pinakamalaking depisit sa BOP ng bansa mula Disyembre 2001. Pinawalang-saysay nito ang diumanong sarplang na \$141 milyon noong Enero at \$55 milyon noong Pebrero. Ang BOP ang siyang kabuuang suma ng mga kalakalan at pampinasyang transaksyon ng Pilipinas sa labas ng bansa.

Mga manggagawa ng SM at Rustan's, nagwelga

Nitong Abril 9, buong tatag na ipinahayag ng libu-libong manggagawa ng SM na ipagpapatuloy nila ang kanilang welga sa kabila ng "return to work order" na ipinalabas ng Department of Labor and Employment noong Abril 2. Kasabay nito, kinundena rin ng mga manggagawa ang marahas na pagbubuwag ng piketlayn sa SM North Edsa.

Sa pangunguna ng Sandigan ng mga Manggagawa sa Shoe-mart (SMS), itinirik ng mga manggagawa rito ang kanilang piketlayn noong Marso 25 matapos tumanggi ang maneydsment na ituloy ang negosasyon para sa bagong *collective bargaining agreement* (CBA).

Kabilang sa mga iginigiit ng mga manggagawa ang P40/araw dagdag na sahod at dagdag na mga benepisyo. Iginigiit din nila ang pagreregularisa sa mga kontraktwal na mga manggagawa na pinagkakaitan ng mga karapatan sa seguridad sa trabaho, mga benepisyo at karapatang mag-unyon. Taun-taon, umaabot sa 80,000 kontraktwal na mga manggagawa ang iniempleyo at tinatanggal ng SM matapos ang anim na buwang kontrata. Karamihan sa kanila ay mga kabataang kababaihan.

Dagdag dito, ipinoprotesta ng mga manggagawa ang dinaranas na dobleng pang-aapi sa mga kababaihang manggagawa na bumubuo sa 85% ng pwersa sa paggawa ng SM. Obligado silang magsuot ng unipormeng napakaiksi at sapatos na may mataas na takong sa halos buong araw na nakatayong pagtatrabaho. Kailangan pa nilang magkaroon ng *pass* bago pumunta sa palikuran nang 3-5 minuto lamang. Hindi rin binibigyan ng mapagpapahingahang upuan kahit ang mga buntis na manggagawa.

Kinukundena rin ng mga manggagawa dito ang paulit-ulit na pagsisikap ng maneydsment ng SM na buwagin ang unyon.

NAGLUNSAID naman ng welga ang mga manggagawa ng Rustan's Commercial Corporation (RCC) noong Abril 4. Ito ang rurok ng mga ipinaglalaban ng mga manggagawa sa Rustans noon pang Disyembre 2002.

Bilang tugon, kinasabwat ng maneydsment ng Rustan's ang pulisya upang buwagin ang nakatirik na piket ng mga manggagawa. Walong manggagawa ang inaresto, apat ang nasaktan at ikinulong sa Mandaluyong City Hall.

Pinagkaitan ng Rustan's ang mga manggagawa nito ng CBA sa loob ng 52 taon. Ang mga isyu sa sahod at paggawa ay inayos sa Rustan's Employees Council (REC) na binuo ng maneydsment. Mahigpit na ipinagbabawal ng maneydsment ang pag-uunyon. Hanggang ngayon, hindi kinikilala ang Rustan's Democratic Employees Union (RDEU).

Kakarampot ang sahod ng mga manggagawa. Umaabot lamang sa P270-P280 ang arawang sahod ng karamihan sa mga *sales associate*, *store clerk* at *cashier* kahit pa siyam na taon na sila sa serbisyo.